

بررسی فراوانی پوسیدگی مولرهای اول دائمی دانش آموزان ۷ و ۱۲ سال مدارس شهر رفسنجان ۱۳۸۸

استاد راهنما: دکتر محمد مهدی یاقوتی خراسانی

استاد مشاور: آقای حمید بخشی

نگارش: حجت الله بهارلو

شماره: ۲۹۶

چکیده:

مقدمه: پوسیدگی دندان‌های یکی از شایعترین بیماری‌های دهان در کودکان می‌باشد و وضعیت پوسیدگی مولرهای اول به عنوان نشانه و شاخصی برای پیش‌بینی فعالیت پوسیدگی، وضعیت بهداشت دهان و دندان و تعیین گروه‌های آسیب‌پذیر پوسیدگی مطرح می‌باشد لذا هدف از این مطالعه تعیین شیوع پوسیدگی مولرهای اول دائمی دانش آموزان ۷ و ۱۲ سال مدارس شهر رفسنجان در سال ۱۳۸۸ بود.

مواد و روش‌ها:

در این مطالعه توصیفی - مقطعی تعداد ۳۶۰ دانش‌آموز (دختر و پسر) بصورت تصادفی از مدارس عمومی و خصوصی شهر رفسنجان در پاییز ۱۳۸۸ با روش نمونه‌گیری تصادفی چند مرحله‌ای انتخاب شدند، معاینه بالینی جهت تشخیص پوسیدگی براساس معیارهای سازمان بهداشت جهانی (WHO) انجام گرفت. معاینه افراد در کلاس و در زیر نور چراغ قوه و با استفاده از آینه صورت گرفت. داده‌ها با مصاحبه و معاینه بالینی جمع‌آوری در و با روش‌های آمار توصیفی و تحلیلی (آزمون ANOVA و t-test) تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: میانگین DMTF کل نمونه‌ها $1/47 \pm 1/66$ (پسران $1/51 \pm 1/78$ و دختران $1/42 \pm 1/51$) بود. میزان شاخص DMTF در گروه سنی ۱۲ سال $1/33 \pm 1/8$ و در گروه سنی ۷ سال $1/5 \pm 1/53$ بود. اجزاء D، M و F این شاخص به ترتیب ۵۲/۲۱، ۴۰/۹۶ و ۶/۸۲ درصد بود. نسبت دانش‌آموزان Caries Free (CF) ۳۴/۷ درصد (پسران ۳۱/۲۸ و دختران ۳۷/۵۷ درصد) بود و آزمون تفاوت معنی‌دار آماری را برحسب جنس و سن نشان داد. بطوری‌که CF در گروه سنی ۷ سال ۴۳/۲۴ درصد و در گروه سنی ۱۲ سال ۲۴/۵۷ درصد بود. نتیجه‌گیری: شیوع پوسیدگی و میزان Caries Free مولرهای اول دائمی در بین دانش‌آموزان ۷ و ۱۲ ساله شهر رفسنجان با توجه به معیارهای WHO از وضعیت نسبتاً مطلوبی برخوردار می‌باشد ولی به امر آموزش با هدف پیشگیری و تغییر این شاخص‌ها در سنین بالای ۷ سال ضرورت دارد.

واژه‌های کلیدی: پوسیدگی دندان، Caries Free، DMTF، دانش‌آموزان، رفسنجان